

שכונת שיך-מוניס לא שונה משכונת התקווה, מנשייה או מכפר-שלם, פרט ל דבר אחד: אלפיים חמש מאות התושבים, הגרים בבתיים ערביים רעועים, חיים בצל בתי הפאר של שיכון-לדוגמא רמת-אביב. בתי השיכון העצומים, הבנויים לפי מיטב הבניה האילטרה מודרנית, והמהחיים את גאחתו של משרד-השיכון, שוכנים במרחק עשרים מטר מסימטאות-חיל עקלקלות, ובי תים נמוכי קומה. זהו ניגוד בולט וחרף מדי.

אך פרט לזה (ואול דחקא בגלל זה), יש עוד הבדל אחד רציני בין השכונות. ש-ך-מוניס זכתה לאחרונה לכינוי חדש: "המערב הפרוע". לכבוד זה לא הגיעו עד היום אפילו שכונת-התקווה, מנשייה או כפר-שלם.

שריף מוכר אבטיחים

ב את לחפש את המערב הפרוע? שואל ברצינות רבה ילד כבן שתיים עשרה, שעה ששאר חבריו, בני אותו גיל, מתפוצצים מצחוק. "זה שם, תיכף אחרי

מה קורה כאשר כנופיית פושעים פודצת לשכונה מהוגנת?

קיימת, ואפילו בקנה מידה יותר גדול משתאר הסמל בפני בית-המשפט. גרעין הכנופיה היו ארבעת האחים פאטי טו. האח החזק משה עמד בראשם, עד ל שבוע שעבר, כאשר שני אנשי משטרה בי מדים אורחיים הופיעו בביתו, הציגו בפניו פקודת-מעצר. אחרי שהתרחץ, התגלח והתי לבש, כאילו עמד ללכת לנשף הגיוני, יצא משה, בלחייט עוצריו, כשהוא מלווה במבטטי ההערצה של ילדי השכונה שנקבצו ברחוב. מעצר זה בוצע באיחור של כמה שנים. כי במשך זמן רב מתרחשים בשיך-מוניס דברים הנוגדים בפירוש את החוק. אין אלה התנפלויות על בחורות, אלא שרשרת ארוי כה של פריצות וגניבות. אך מקרים אלה נעלמו בחשכת השכונה, למרות ששמותיהם של העבריינים היו ידועים לכל תושבי ה מקום. התושבים ידעו לספר דבר נוסף: ה קשרים במשטרת רמת-גן, האחראית לאזור זה.

אולם כאשר לבסוף נפלה קורבן לפעילי תם של הגנבים הנותן של ניסים מזרחי, תושב השכונה, הלך האיש בעצמי, מסר ל משטרה את שמותיהם המדוייקים של ה חשודים. מעשה זה לא השיג אומנם את מעצרו של המערבובים, אך לעומת זאת הו שגה תוצאה אחרת: משך השנתיים הבאות היתה המכולת של מזרחי קרוב קבוע ל פריצות וגניבות. כשהצטבר הנזק לסכום של שבעה אלפים לירות, סרבה חברת הביטוח להאריך את הפוליסה של מזרחי. העד השכונה, שמזרחי נימנה עם אחד מ שלישיית חבריו, ביקש לא פעם מהמשטרה למנות שוטר קבוע במקום. מכתב בקשה נשלח אפילו לעמס בן-גוריון עצמו, אך ללא תוצאות.

רק כאשר ההתרחשויות חרגו מתוך ה שכונה, עברו את מספר המטרים המפרידים בינה לבין שכונת רמת-אביב, החדה הפעו לה הקדחתנית. המשטרה עצרה שלושה נצי רים, המוכרים לה זה מכבר, הצהירה על מעצרו הצפוי של שישה נוספים. המעצר האחרון היה של משה פאטיטו עצמו.

ג'ק שתוביחעין

ל רמת-אביב עצמה הגיעו רק הדים קלושים מכל הפרשה. שם אין התרגי שית. שיכון רמת-אביב קשורים לשיך-מוניס בקשרים רבים ושונים. 2500 דיירי שכונת-העוני אינם מספקים רק את מרבית הצופים לבית הקולנוע היחידי שבשיכון, אלא גם את מרבית עוזרות משק הבית של השיכונים החדשים. תמורת שרותים אלה, מ כנים תושבי רמת-אביב — עולי אירופה בעלי דיפלומות אקדמאיות ואנשי-רוח יש ראלים מוחיקי הארץ — להשלים עם ה עובדה שבשכונתם מסתובבים נערים ונצי רות תושבי השכונה השכנה.

רוב המקרים אין השערוריות צומחות דחקא מבני השכונה הסמוכה. לפי עדותו של קופאי הקולנוע המקומי, הנמצא תמיד במקום, והרואה את המתרחש ליד בנין ה קולנוע, מעורבים במקרי הבריונות במקום דווקא בני-נוער מרמת-אביב. ברמת-אביב שורר שקט. אפילו במוצאי שבת, הערב הסוער ביותר של השבוע, לא ארעה כל הפרעת סדר במקום. ג'ק שתובי העין, המאיים באקדתו לעבר אויבי אלמוני, מעל מודעת הקולנוע (דאה תמונה) הוא הסממן היחידי של המערב הפרוע בכל ה סביבה.

הולכים לבית-הספר אילנות שברמת-אביב, מספרת יונה זמר-טוב. כשהתקרב החופש התחיל בית-הספר לארגן קייטנות. או החי ליטו פתאום האמהות מרמת-אביב שלא ישלחו את ילדיהן לקייטנה, אם יהיו שם ילדים משיך-מוניס. היה סקנדל גדול, ובי סוף הגברות המנופחות האלה חזרו מעמ דתן. אבל למה זה קרה? האם כל זה מגיע לנו רק בגלל שאין לנו 30 אלף ל"י ל קניית דירה מפוארת, ואנחנו נרקבים ב בתים הערביים האלה?"

"טוב שנעצרו הפירחחים", אומרת קונה אחרת במכולת, "אבל למה זורקים את ה אשמה על ילדים אחרים? הילדים שלנו יותר טובים מאלה שבצפון. אבל אם יכניסו להם כל הזמן בראש שהם הגרועים ביותר, אז בסוף הם באמת יהיו רעים."

שני קניימורה

ש למה שרעבי, אשר לפי גירסת ה"שריף", הוא הגיבור האשי של המחזה הרומנטי של שיך-מוניס, מוכן ל-

הבוט
משה פאטיטו (מימין) נעצר ימים מספר אחרי שהחלו התלונות על, המערב הפרוע בשיך-מוניס. הוא נחשב בשכונה כבוט כנופית-הפורצים.

הכחיש בתוקף כאילו יש לו חלק בפרשה. יש לו אפילו הוכחה רצינית: חברתו הנוכחית גרה בחולון, מה איכפת לו בכלל מרמת-אביב? ואם אפילו קרה משהו, אז זה היה רק שטויות. פשוט דברים רגילים בין החבורים והבחורות. אך, בכל זאת, אין עשן ללא אש. הכנופיה של שיך-מוניס בכל זאת היתה

המערב הפרוע

הגברים היו בדעה כי יש לתבוע דחקא את המשטרה, כמקור הרשמי להשמצות ולסיפוי רי הבדים.

"אנחנו הגענו לכאן הראשונים, כשעוד לא היו כאן הבתים היפים האלה", מספרת בכעס גלוי בעלת הנות-המכולת, אסתר מזרחי. "באנו לכאן לפני חמש-עשרה שנה, כשגרשו אותנו מים, והבעלים היו במל חמה. עכשיו מטילים את האשמה על כל השכונה. למה? בגלל שכמה בריונים נט פלים לבחורות בגן הציבורי או בקולנוע רמת-אביב? הבן שלי, שלומד בתיכון, אמר כבר מזמן שבשיך-מוניס אי אפשר לגור. הוא מתבייש אפילו להביא לכאן את ה חברים שלו מבית-הספר."

בהודמנות זו מתפרצות החוצה טענות אחרות, שנחבאו כל הזמן. "הילדים שלי

הפינה. אבל תיזהר. הקאובויים יורים שם. אחת עוד יכול לחטוף כדור. הכי טוב אם תלך ישר לשריף. הוא יושב שם ליד ערי מת אבטיחים. אתה רואה?"

"שריף", גבר מבוגר ובעל כרס, הסוחר באבטיחים ועגבניות המוערמים בסוכה מטה לנפול, אינו סוֹק מיוחד בשעה זו של היום. הוא מוכן לנהל שיחה, ולספק את גירסתו שלו על מה שמתרחש לאחרונה ב שכונה.

המאורעות שהתרחשו בשיך-מוניס, ושי הצליחו להעמיד על רגליה את כל השכור נה, כמעט ולא עוררו הד בשאר המקומות בארץ, הוצנעו גם על ידי העיתונים בידועות קטנות בעמודים הפנימיים. אותן ידיעות מסרו כי שלושה מצעירי השכונה, עידי בדור, מרדכי רובין וציון למרסון, נעצרו על ידי המשטרה והובאו בפני שופט-שלום בתל-אביב, היות והגהו להתנפל על חברי רות מרמת-אביב, ולעשות בהן מעשים מגו נים בכוח. לפי גירסת המשטרה, התרחשו רוב ההתנפלויות ליד בית הקולנוע שבי רמת-אביב. את בית-המשפט הסעירה הכרו תו של סמל המשטרה יוחנן קידר, שהודיע לשופט בקול דראמטי כי העצורים הם רק הראשונים מתוך כנופיה אלימה, שהפכה את שיך-מוניס למערב-פרוע.

מערב-פרוע זה, בגירסתו של השריף מוכר-האבטיחים, נשמע רומנטי מאוד: של מה תושב שיך-מוניס, יצא בחברתה של אסתר מרמת-אביב. לא היה בהליכה זו שמץ של רומיאו ויוליה התיאטראליים או סיפור-הפרברים הקולנועי. הם פשוט יצאו יחד, ואחר-כך רבו ביניהם. ייתכן שהיה זה משום קינאתו של שלמה על שאסתר הסי תובבה גם עם בנים אחרים משיך-מוניס, אך מאידך יתכן שהיתה לכך גם סיבה אחרת.

אם כך או כך, נתגלגלו הדברים שי שלמה הגיע בערב שבת האחרון לביתה של אהובתו לשעבר, שר מתחת לחלונה סרנדה של קללות. אסתר היתה פחות או יותר אדישה. מה שאין לומר על אמה, שמהרה למשטרה. הזעיקה אותה לפעולה נמרצת לחיסול מוקד העבריינות המסתתר בצל שכונת-העתידי הצפון-תל-אביבית.

השריף לא הצליח להסביר מדוע, אחרי שלמה נעצר, הגיעו דחקא שלושה נערים אחרים לבית-המשפט.

השכונה פוערת

ה שכונה פוערה. תושביה הרגישו עצי מם נפגעים אישית עד עומק נפשם. בי כל התקלות דובר על אותו נושא: השי מצת השכונה בעיתוני הארץ. הנושים, ש עמדו בחור במכולת, דרשו פה-אח לתבוע לדין את העיתונים, שפירסמו את הידיעה.

הקרבו
ניסים מזרחי, מסר למשטרה את שמות השודדים ומרגע זה היוותה חנותו מטרה מתמדת למעשי שוד ואלומות במשך שנתיים רצופות.